

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ulrichi Hvtteni Eqvitis Germani Opera Poetica

Hutten, Ulrich von
[Frankfurt am Main], 1538

VD16 H 6395

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-13027](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-13027)

VL RICH I D E H V T

TEN EQVITIS GERMANI AD

Cæsarem Maximilianum, Epigram-
maticum liber.

P R A E F A T I O.

Rumpit tandem Cæsar, & lenita-
tis tuæ præsidio, in lucem egredi au-
det, magnarum nugarum, haud ita
magna diligentia elaboratus à me li-
bellus, ut qui ne senserit quidem ad-
huc, qua communis debebat, limam. Erumpit tamen,
immaturus ille quidem, sed autoris sui periculo, quem
istæ manent seueræ Criticorum sententiæ. Quanquã
non mea id omnino culpa fiat. Quippe, cùm uecte clau-
sissem hunc, certus non ædere, contigit, ut qui magnã
eius olim partem descripserant, paulo post in Italia
iam agente me, & ne suspicante hoc quidem, diuulga-
rent. Quod ego in Germaniam rediens, ubi comperis-
sem, & iam Epigrammata ipsa in manibus haberi ui-
derem, corrupta illa, & ut raptim quodq; ac ipsa ad
huc incude feruens collectum erat, quid aliud face-
rem, quàm ut reuisas nugas, & paucis admodum emen-
datis erroribus, atq; ut obiter fieri potuit, deterfa, si
qua horridior esset, scabritie liberius euolare paterere.
Accedit ad hoc, quod in tua aula, qui mei studio tenen-
tur, aliquid efflagitabant, quod tua cum laude, ut ipsi
putabant, æderetur, ac statim æderetur, sic fore dicti

A 2

PRAEFATIO.

tantes, ut tibi innotescerē. Ita non iam me apte ductus
ambitione, sed aliorum importunitate coactus, in er-
rorem consensi, siue hoc tibi gratum facio, siue non
bene nouerunt te, qui hoc aliquid referre existima-
bant. Quod utcunq; aestimes non magnifacio. Iā alio
enim opere, & magis accurato illo fortē, tuis occur-
rere uirtutibus decreui. Interea hoc habe, quæ si non
admodum probes, legas tamen, aut non legas etiā, sal-
tem habeas. Sunt Epigrammata uariē, diuersis locis
ac temporibus in tuas scilicet uictorias, aut ut quodq;
obiectum est, quod uel ipse uidi, quibusdam enim in-
terfui, uel aliorum relatione gestum cognoui. Quam
rem, si accuratius paulo retulisset in literas, contem-
nere nemo potuit, nunc istam in dubios euentus, et am-
bigua sorte, aleam iacio, pro te interim uouens, ut diu-
tissime nobis imperes, & incolumis persistas, hoc cre-
bro afferens, εἰκος ἐστὶ, κοινῶν ἐνὶ αὐτοῦς ἀρχαῶν
ἡμῶν τῶν δὲ καὶ ὅτι τοῦ ἀρχόντων. Nec tu se-
cus de Germania uideris esse meritis. Quæ enim bel-
la non gessisti, sine magno nostro dispendio? Inimico-
rum opera ultus inimicos, cum qui hinc inde hostes
essent, eos inuicem committeres, uidelicet, ut te absu-
mere qui contenderent, hi se ipsi, te spectante, ac incē-
dium illud tuo flatu alente, consumerent. Quo consi-
lio, Gallorum incommodo afflixisti Venetos, rursus
q; Gallos Heluetiorū ac Britannorum opera perculi-
sti, nostris ad omnia pericula rarissime usus. Pruden-
ter per deos, ut isti scilicet, de quorum potentia ali-
quid

PRAEFATIO.

quid suspicionis ad te pertineret, cōminuerentur, nos hic in omni securitate pacem haberemus, & quod omnium unicit admirationem, tantum bellū, tam graue, tam periculosum, ne sentiremus quidem. Quid illud? militibus, qui Veronæ in præsidio erant, et qui Brixam tuebantur, his quinq; plus mensibus, Venetorum pecunia, qua inducias illi abs te redemerant, stipendium adnumerari quòd uidimus? Hoc primum te imperante passi sunt Veneti, ut suis opibus contra se militantes compararent. Age uero, à quo unquã rege, aut principe, eo more pacem petiuerunt, quo à te primo huius belli anno apud Cremam profligati cum essent, ut qui pacem dares, idem conditiones pacis scriberes? Nec obtinuerunt, te infensius iam irato, quàm placari qui posses, aut pacem qui prece ac precio intercedente admitteres. Quod faxit Deus Opt.

Max. ut salutare huic imperio, tibi summa cum laude & gloria exeat.

Sed iam sine ipsis me tibi nugis obstrepere.

A 3